

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ ΤΩΝ ΗΣΥΧΩΝ/ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΩΝ/ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ

Αρχές του μήνα στο χωριό Πηγάδια της Ξάνθης συνέβη ένα περιστατικό ντροπής και απανθρωπιάς. Η οικογένεια ενός παιδιού με αυτισμό ήρθε αντιμέτωπη με την απειλή της έξωσης με τη δικαιολογία ότι το παιδί προκαλεί φασαρία και ενοχλεί τη γειτονιά. Η δημοσιοποίηση του γεγονότος στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης απασχόλησε τα ΜΜΕ ξεπερνώντας το τοπικό επίπεδο. Εν τέλει, έπειτα από την έκθεση του ζητήματος σε πανελλαδική κλίμακα, πραγματοποιήθηκε παρέμβαση των τοπικών αρχών με αποτέλεσμα η οικογένεια να συνεχίσει να μένει χωρίς πρόβλημα.

Παρ' όλους τους εφησυχασμούς, το γεγονός αυτό δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό, αλλά χαρακτηριστικό παράδειγμα κοινωνικού κανιβαλισμού των ημερών μας. Μια ακόμα ρατσιστική επίθεση του δυνατού προς τον αδύναμο που απορρέει από βαθύτερα κοινωνικά αίτια. Και πως αλλιώς θα μπορούσε να αποκαλεστεί μια κίνηση που οδηγεί στην περιθωριοποίηση και απομόνωση μιας τέτοιας ευάλωτης κοινωνικής ομάδας!

Η οικονομική κρίση που μαστίζει την ελληνική κοινωνία τα τελευταία 11 χρόνια έστρωσε το έδαφος για την έκρηξη τέτοιων συμπεριφορών. Πάντα υπάρχει κάποιος «άλλος», κάποιος «διαφορετικός» που θα βρεθεί στο στόχαστρο. Μπορεί να μη βρεθεί στα Πηγάδια της Ξάνθης, αλλά στη Μόρια της Λέσβου, στην Ομόνοια ή στα Γιάννενα. Σήμερα, στοχοποιείται ένα αυτιστικό παιδί, αύριο ένα άτομο ΛΟΑΤΚΙ, την επόμενη οι μετανάστες. Οποιοσδήποτε δεν πειθαρχεί σε συγκεκριμένα κοινωνικά πρότυπα αντιμετωπίζεται με απέχθεια και βία. Πρότυπα που καθορίζονται από αυτούς που μας εκμεταλλεύονται. Για αυτό και οι λογικές του μεμονωμένου περιστατικού, του παιδιού που ενοχλεί κ.λπ. είναι μερικές και επιφανειακές. Ας μην εθελοτυφλούμε: Η μη αποδοχή του διαφορετικού είναι υπαρκτή και είναι ένα αγκάθι που πρέπει να κοπεί.

Στην κοινωνία που ζούμε, όποιος δε συμβαδίζει με τα πρότυπα του παραγωγικού εργάτη αποτελεί το χαλασμένο γρανάζι στη μηχανή του κεφαλαίου. Ο μη παραγωγικός περισσεύει και πετιέται εκτός. Ας μην ξεχνάμε τα εμπόδια που συναντούν τα άτομα με αναπηρίες από τον κοινωνικό τους περίγυρο, την εκπαίδευση, έως την αγορά εργασίας. Εξάλλου, μπροστά στις συνθήκες ανταγωνισμού που προσφέρουν οι σύγχρονες εργασιακές γαλέρες, όλοι οι άνθρωποι της τάξης μας είμαστε ευάλωτοι. Πόσο μάλλον οι κοινωνικά αποκλεισμένοι!

Αντί λοιπόν να γίνονται κινήσεις για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής αυτών των ατόμων, κάτοικοι οργανώνονται για να τους διώξουν. Το πρόβλημα να μην είναι στα πόδια μας και όλα μέλι-γάλα! Τι κι αν οι συνθήκες εγκλεισμού που επιβλήθηκαν λόγω κορονοϊού δυσκολεύουν τη ζωή αυτών των ατόμων! Τι κι αν λόγω καραντίνας έκλεισαν οι σχετικές δομές που βοηθούν στην ένταξη των παιδιών αυτών στο κοινωνικό πλαίσιο όπου ζουν! Όσο στα συλλογικά προβλήματα απαντάμε με ατομικές λύσεις, τόσο αυτά θα διαιωνίζονται και όσο ο κοινωνικός κανιβαλισμός βαθιάειν τόσο θα στρέφεται εναντίων όλων μας.

Ενάντια στους νόμους της σύγχρονης κοινωνικής ζούγκλας που επικρατεί, ενάντια στην επιβολή του ισχυρού, ενάντια στο κυνηγητό του κέρδους με κάθε κόστος, ενάντια στον ατομικισμό και τον ανταγωνισμό να αντιτάξουμε την δική μας εναλλακτική. Να προτάξουμε έναν κόσμο ισότητας και αλληλεγγύης όπου τέτοιες αντικοινωνικές πρακτικές δε θα έχουν θέση. Να σταθούμε στο πλευρό των αδύναμων και των αποκλεισμένων αυτού του κόσμου, απέναντι στον κοινό μας εχθρό: τη φτώχεια, την περιθωριοποίηση, την αλλοτρίωση, την καταστολή και τον φασισμό. Να προτάξουμε τη συλλογικοποίηση και την αλληλεγγύη απέναντι στην εξατομίκευση και τον κανιβαλισμό. Να απαντήσουμε με κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες ενάντια στην υποτίμηση και τον κατακερματισμό των ζώων μας από κράτος, φασίστες και αφεντικά.

